

[Jefsen Christensen.]

Ejer, og vedkommende Kreditor gik ind paa ikke at forlange Pengene udbetalt eller at gøre Udlæg i Ejendommen inden for f. Eks. 5—10 Aar og afgav Erklæring herom til Gældssaneringsudvalget, kunde en saadan Gæld ud over 110 pCt. godt opretholdes, ogsaa efter at Saneringen var gennemført. Dette Forhold vilde efter Vedtagelsen af Lov Nr. 404 af 2. August 1940 om Gældsbe- grænsning blive forstyrret noget, om man ikke vedtog en Undtagelsesbestemmelse, og der er derfor i Lovforslagets § 2 stillet Forslag om, at man uanset Bestemmelserne i den nævnte Lov kan fortsætte som hidtil ved Ordningen af Gældsforhold for Ejendomme, der ønsker Gældssanering.

Ændringen i § 3 gaar kun ud paa, at vedkommende, der ønsker at komme i Betragtning, skal have ejet sin Ejendom før 1. Oktober 1939, medens det før var 1. Oktober 1937.

I § 4 foreslaas det, at Bestemmelserne om 110 pCt.s Gældsgrænsen ikke skal gælde for Pantsætningsdokumenter, der tinglyses for Aftægt, og denne Bestemmelse tager ikke blot Sigte paa kommende Sa- neringer, men tillige paa alle de Ejendomme, der allerede er blevet gældssaneret. Selv om de hidtil har været underkastet Be- grænsningsbestemmelsen om 110 pCt., vil saadanne Dokumenter om Aftægt altsaa fremtidig kunne tinglyses paa de paagæl- dende Ejendomme.

Stk. 8 i § 8 i Gældssaneringsloven, der lyder saaledes:

„Landbrugsministeren kan efter Ind- stilling af Bevillingsudvalget og Forhand- ling med Finansministeren, hvor der er Tale om nødvendige Bygningsforanstalt- ninger eller lignende, der forøger Ejen- dommens Værdi, meddele Tilladelse til Pantsætning ud over de i Stk. 1 og 3 i nærværende Paragraf angivne Grænser.“, foreslaas i Lovforslagets § 4 affattet saaledes:

„Landbrugsministeren kan efter Ind- stilling af Bevillingsudvalget og Forhand- ling med Finansministeriet, hvis der er Tale om nødvendige Bygningsforanstalt- ninger,“

— og saa kommer Ændringen —

„Forøgelse af Ejendommens Jord- tilliggende eller lignende Foranstaltninger, der forøger Ejendommens Værdi, samt i Tilfælde af Omprioritering, hvor den hidtidige Gæld ikke forøges med mere end Omkostninger og eventuelt Kurstab, meddele Tilladelse til Pantsætning ud over de i Stk. 1 og 3 i nærværende Para- graf angivne Grænser.“

Jeg betragter denne Ændring som en Smidiggørelse af Loven i absolut rigtig Retning. Der kan jo meget let ske Værdi- forskydninger paa en Ejendom, f. Eks. ved Bygningsforanstaltninger, der ikke er af en saadan Art, at de forhøjer Ejendoms- skyldværdien med 2 000 Kr., og i Henhold til Ejendomsskyldloven maa man ikke for- høje Ejendomsskyldværdien, hvis de For- bedringer, der er foretaget, ikke berettiger til en Forhøjelse ud over 2 000 Kr. Man kan altsaa i saadanne Tilfælde ikke faa Pante- værdien forhøjet, og det er derfor ret og rimeligt, at Landbrugsministeren faar denne udvidede Dispensationsbemyndigelse.

I § 5 foreslaas Tidsfristen for Afdrags- fritagelse, der hidtil har været fastsat til 1. Januar 1942, udskudt til 1. Juli 1943. Jeg hører noget om, at der er nogen her paa Rigsdagen, som finder denne Udskydelse for kort. Jeg mener i og for sig ikke, at man under de nuværende Omstændigheder skal gaa længere end foreslaaet. Hvis der imidlertid fra anden Side ønskes nedsat et Udvalg til nærmere Drøftelse af Lov- forslagets Enkeltheder, vil vi selvfølgelig gerne være med dertil, men vi har ikke selv noget Ønske om Udvalg.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Lovforslaget til velvillig Behandling og hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Korsgaard: Da mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa Partiets Vegne tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til det foreliggende Lov- forslag.

Vi har altid anset den Saneringslov, der her er Tale om, for at være en af de bedste af de Saneringslove, der i det hele taget har været gennemført. Vi ser derfor med Tilfredshed, at man søger Loven forlænget, selv om jeg ved, at det fra visse Sider bliver sagt, at nu maa Landbruget have saadanne Indtægter, at der ikke mere kan være Grund til at søge Saneringsloven forlænget. Naar vi imidlertid har taget det Standpunkt, at vi gerne ser Loven forlænget, skyldes det, at der i de sidste Aar, som alle ved, er blevet bevilget meget faa Saneringslaan, idet Kursen for Saneringsobligationerne har ligget saa lavt, at ingen af de Ansøgere, der her er Tale om, har været i Stand til at tage Laanene hjem. Det Kurstab, der har været forbundet dermed, har været alt for stort. Vi hilser, som sagt, Lovfor- slaget med Tilfredshed, og jeg kan paa mit Partis Vegne give det Tilsagn, at vi gerne vil medvirke til dets Gennemførelse. Det har været nævnt, at der maaske kunde være